

СТАНОВИЩЕ

от проф. д-р Андриана Антонова Нейкова-Тодорова, хон. преп. в СУ
„Св. Климент Охридски”

на дисертационен труд за присъждане на образователната и научна степен „доктор” в област на висше образование: 2. Хуманитарни науки, професионално направление: 2.2. История и археология (архивистика и документалистика)

Автор: Станислав Николов Боянов

Тема на дисертационния труд: *Институции и архиви в Източна Румелия(1878-1885)*

Научен консултант: проф. д-р Андриана Антонова Нейкова-Тодорова, СУ „Св. Климент Охридски”

Съгласно Закона за развитие на академичния състав в Република България (ЗРАСРБ), Правилника за прилагане на ЗРАСРБ и съответния Правилник за развитие на академичния състав на Софийски университет „Св. Климент Охридски” със заповед №РД 38-649 от 15.12. 2014 г. съм определена за член на научното жури за осигуряване на процедура за защита на дисертационен труд на тема: *Институции и архиви в Източна Румелия (1878-1885)*, за придобиване на образователната и научна степен „доктор” в област на висше образование: 2. Хуманитарни науки, професионално направление: 2.2. История и археология (Архивистика и документалистика).

Автор на представения дисертационен труд е Станислав Николов Боянов – докторант на самостоятелна подготовка към катедра *Архивистика и помощни исторически дисциплини*, Исторически факултет, СУ „Св. Климент Охридски”, а аз бях негов научен консултант при разработването на същия този труд през периода 2013-2014 г.

Както е известно, темата за институционната уредба на Източна Румелия отдавна привлича вниманието на българските историци. Ето защо тя е сериозно предизвикателство за всеки нов изследовател, особено за един докторант. На този етап се предполага, че той ще използва предимно въведените в научно обращение документални източници, респ. известната фактология, както и съществуващата библиография по история на Източна Румелия. Въпреки това обстоятелство, колегата Боянов, който познава в детайли специализираната литература по тази проблематика, също се насочва към нея, но включва в предмета на своето проучване и един сравнително нов аспект. Става въпрос за идеите и инициативите на „строителите на Източна Румелия” за организиране на архиви – учреденски и исторически, необходими за тогавашното управление и

социални дейности, съгласно Органическият устав и политическите реалности. По този начин те се стремят да опазят, както наследените от миналото архивни свидетелства и колекции, така и съвременните документи, свързани с дейността на отделните институции и общинските управи в Източна Румелия, включително и предложенията им относно необходимостта от създаването на централизиран архив за областта. Полезни в случая са направените сравнения относно политиката и регламентирането на същите дейности през разглеждания период и в Княжество България в съответствие с Търновската конституция и като израз на желанието за категорично разграничаване от миналото, респ. от управлението и административните практики в Османската империя.

Така формулираната тема на дисертационния труд е актуална и предполага авторът да издири, проучи, систематизира и представи съответните архивни свидетелства, съхранявани понастоящем в държавните архиви, а също в Народната библиотека „Иван Вазов“ в Пловдив, Българския исторически архив в Националната библиотека „Св. Св. Кирил и Методий“ и др. В рамките на посочената тема поставените цели и задачи са логични и аргументирани, като са обвързани със структурата на дисертационния труд и са реализирани в конкретни резултати.

В дисертационния си труд Станислав Боянов се позовава на основната библиография по темата, както и на съответния архивен ресурс, включително и новооткрити документални свидетелства. В процеса на емпиричното издирване и последващото аналитико-синтетично обработване на посочените източници той прилага съвременен интердисциплинарен подход с методически инструментариум, подходящ за обекта на проучването.

Според общоприетите изисквания текстът на дисертационния труд е систематизиран по подходяща структурна схема, която включва: увод, три глави, заключение, литература и приложения. Заглавията на отделните глави и параграфи са коректни от гледна точка темата и съдържанието на проучването, което се основава на историко-хронологичния принцип.

Като цяло разглежданите въпроси и постигнатите резултати във връзка с посочените цели и задачи на дисертационния труд обхващат в детайли историята, уредбата и документалния състав на архивите в Източна Румелия в контекста на институционната структура и принципите управление, както и във връзка със сходствата и различията с архивите в Княжество България по същото време. Направеното сравнение се основава на Органическият устав на Източна Румелия и Търновската конституция на Княжество България.

Посочените в Автореферата 5 броя публикации по темата на дисертационния труд в специализирани издания (списания и сборници), заедно с други 3 участия и публикации на автора по проекти, които също

кореспондират с въпросната тема, свидетелстват не само за неговия дългогодишен научен интерес, но също за извършена системна и целенасочена изследователска работа с цел изясняване на съответната проблематика.

Споменатият Автореферат с обем 25 страници съдържа необходимата информация относно избора на темата, предмета, целите и задачите на разработката, структурата и съдържанието на дисертационния труд. Авторът откроява 8 приноса, които са обвързани с извършената конкретна проучвателна и научноизследователска работа, както и с реализираните крайни резултати.

Считам, че в бъдеще авторът би могъл да продължи в посока създаването на тематичен справочник за архивното наследство на Източна Румелия, което понастоящем, както е изяснено, се съхранява в различни архиви, библиотеки и музеи в страната. Един такъв справочник ще позволи реализирането на позабравената във времето идея за създаването на *централен източнорумелийски архив*, но вече като един виртуален модел, доколкото параметрите на съответния документален комплекс в значителна степен са уточнени. Лично за мен, подобна възможност е най-впечатляващият принос на автора в представения за защита дисертационен труд. Ето защо това е и препоръката ми за бъдещото използване на постигнатите научни и приложни резултати.

В качеството си на научен консултант през периода 2013-2014 г. съм имала задължението своевременно да правя необходимите препоръки в процеса на работата на докторанта Станислав Боянов, за да са налице основанията, съгласно действащата нормативна уредба, за откриване и провеждане на процедура за защита на представения дисертационен труд.

В заключение: Предвид актуалността на избраната тема, коректно издирените, проучени и интерпретирани от научна гледна точка информационни ресурси във връзка с дисертационния труд: *Институции и архиви на Източна Румелия (1878-1885)*, както и на постигнатите от автора реални научни и приложни резултати, убедено предлагам на уважаемото научно жури да присъди образователната и научна степен „**доктор**” на Станислав Николов Боянов в област на висше образование: 2. *Хуманитарни науки, професионално направление: 2.2. История и археология (архивистика и документалистика)*.

София, 12.02.2015 г.

Изготвил:
/проф. д-р Андриана Нейкова/